

WYROK
z dnia 21 sierpnia 2017 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Aneta Młacka

Protokolant: Piotr Ceglowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2017 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 02.08.2017 r. przez Wykonawcę **G. sp. z o. o. (...)** w postępowaniu prowadzonym przez **Zamawiającego - Gmina Laszki (...)**.

orzeka:

1. **oddala odwołanie**
2. kosztami postępowania obciąża **Odwołującego G. sp. z o. o. (...)** i
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **10000 zł 00 gr (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy)** uiszczoną przez Odwołującego - **G. sp. z o. o. (...)** tytułem wpisu od odwołania
 - 2.2. zasądza od Odwołującego **G. sp. z o. o. (...)** na rzecz Zamawiającego **Gmina Laszki (...)** kwotę **3600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) – stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu uzasadnionych kosztów strony w postaci wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2015 r. poz. 2164 z późn. zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Przemysłu**.

Przewodniczący:

1

UZASADNIENIE

Zamawiający - Gmina Laszki prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na „Budowę i rozbudowę istniejącej oczyszczalni ścieków w m. L.”.

Odwołujący „G.” sp. z o.o. zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 89 ust. 1 pkt. 2, 6, 7 ustawy Pzp poprzez odrzucenie oferty Odwołującego, art. 87 ust. 2 pkt. 1 i 2 ustawy Pzp poprzez ich nie zastosowanie, art. 92 ust 1 pkt. 3 i 7 ustawy Pzp przez bezpodstawne unieważnienie postępowania

Odwołujący wniósł o unieważnienie czynności Zamawiającego polegającej na odrzuceniu oferty Odwołującego, unieważnienie czynności Zamawiającego polegającej na unieważnieniu postępowania, nakazanie Zamawiającemu dokonania ponownej oceny złożonej oferty przy zastosowaniu art. 87 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy Pzp.

Zamawiający w treści zawiadomienia o odrzuceniu oferty wskazał jako przyczynę niezgodność oferty z wymogami SIWZ oraz dodatkowo błąd rachunkowy w wyliczeniu ceny, który nie miał charakteru oczywistej omyłki rachunkowej.

Odwołujący był jedynym wykonawcą, który złożył ofertę.

Istota sporu między stronami sprowadza się do rozbieżnej oceny skutków omyłki popełnionej przez Odwołującego przy wypełnianiu w kosztorysie ofertowym tabel w dwóch pozycjach kosztorysowych tj. w pozycji 2.1.21, która dotyczyła dostarczenia urządzenia sitopiaskownika oraz w pozycji 4.2.11, która dotyczyła dostarczenia urządzenia typu WUKO. Zgodnie z § 3 ust. 4 wzoru umowy stanowiącej załącznik do SIWZ cena za wykonanie umowy miała charakter kosztorysowy. Odwołujący stwierdził, że wypełniając ww. pozycje kosztorysu

pomylił się i w obu pozycjach w miejscu przeznaczonym na opis robót omyłkowo dopisał jeszcze zwrot „krotność 0,5”. Odwołujący podkreślił, że „dopisek” nie miał związku i nie przystawał do treści opisu w tych pozycjach. Dalsza część tabeli, w obu przypadkach zawierała pozycje do wypełnienia oznaczone w przedmiarze robót jako : „jednostki miar”, „ilość” „cena jednostkowa” oraz „wartość netto” ,przy czym przy urządzeniu sitopiaskownika jako jednostki miary do zaoferowania zamawiający przewidział komplety, a przy urządzeniu WUKO sztuki. Odwołujący wypełniając ww. pozycje wpisał 1 komplet sitopiaskownika, cenę jednostkową określił jako 200 000 zł, a dla urządzenia WUKO wpisał w miejscu 1 sztukę, zaś

2

cenę jednostkową określił: 140 000 zł . Dalej Odwołujący wskazał, że w konsekwencji omyłkowego dopisania zwrotu „krotność 0,5” (w treści opisu pozycji), w każdej z pozycji na skutek przemnożenia ceny jednostkowej przez mnożnik 0,5 jako wynik tego mnożenia w pozycji wartość netto pojawiły się kwoty odpowiednio 100 000 zł dla urządzenia sitopiaskownika oraz 70 000 zł dla urządzenia WUKO. Zamawiający przy badaniu oferty zauważył tę pomyłkę i zawiadomił Odwołującego o dokonanych sprostowaniach omyłki pisarskiej. Zamawiający jako podstawę prawną wskazał art. 87 ust.2 pkt. 1 i 3 ustawy. Zamawiający uznał, że opis: „krotność 0,5” był wynikiem omyłki i w konsekwencji wykreślił ten opis, przyjmując w obu przypadkach ilość zaoferowanych jednostek /tak jak Odwołujący/ za 1. Równocześnie Zamawiający zmniejszył zaoferowaną przez Odwołującego cenę jednostkową dla sitopiaskownika z kwoty 200 000 zł na kwotę 100 000 zł, a dla urządzenia WUKO z kwoty 140 000 zł do kwoty 70 000 zł. W odpowiedzi na otrzymane zawiadomienie Odwołujący skierował do Zamawiającego pismo, w którym zwrócił uwagę na bezpodstawność działania polegającego na zmianie cen zaoferowanych przez Odwołującego. W szczegółowym uzasadnieniu Odwołujący podniósł między innymi, że art. 87 ust. 2 pkt. 3 daje podstawę tylko do poprawienia „innej omyłki”, która polega na niezgodności z SIWZ, tymczasem zaoferowana cena jednostkowa nie spełnia tego kryterium i nie można o niej powiedzieć, że jest niezgodna z SIWZ. W konsekwencji Zamawiający odrzucił ofertę Odwołującego uznając, że jego stanowisko było brakiem zgody w rozumieniu art. 89 ust. 1 pkt. 7 ustawy Pzp na poprawienie oferty.

W ocenie Odwołującego, Zamawiający błędnie zastosował art. 87 ust. 2 pkt. 3 ustawy. Prawidłowo mając na uwadze treść oferty, a więc ilość rzeczywiście zaproponowanych przez Odwołującego w ofercie kompletów sito piaskowników /jeden komplet/ oraz zaoferowanych sztuk urządzeń WUKO /jedna sztuka/ i zaoferowaną za nie cenę jednostkową odpowiednio 200 000 zł oraz 140 000 zł winien w trybie art. 89 ust. 2 pkt. 2 ustawy poprawić oczywistą omyłkę rachunkową z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek w działaniu arytmetycznym. Oznacza to poprawienie wyniku mnożenia w pozycjach" ilość „z kwoty 100 000 na 200 000 zł przy sitopiaskowniku i z 70 000 zł na 140 000 zł przy urządzeniu WUKO. Odwołujący wskazał, że dopisanie zwrotu „krotność 0,5” przy opisie pozycji kosztorysowych Zamawiający winien ocenić jako oczywistą omyłkę pisarską. Jak wskazał Odwołujący, rodzaj omyłek, które popełnił przy wypełnianiu tych dwóch pozycji kosztorysowych, nie uprawniał Zamawiającego do jednostronnej zmiany zaoferowanych cen jednostkowych.

Zdaniem Odwołującego, nie było w ogóle podstawy prawnej do zastosowania przepisu art. 87 ust. 2 pkt. 3 ustawy. Zamawiający bezpodstawnie uznał, że stanowisko Odwołującego

3

wyrażone w piśmie z dnia 13.07.2017 r stanowiło brak zgody na poprawienie oferty w rozumieniu art. 87 ust. 2 pkt. 3 ustawy. Ustawodawca bardzo restrykcyjnie traktuje brak zgody wykonawcy na poprawienie innej omyłki o której stanowi art. 87 ust. 2 pkt. 3 ustawy. Odwołujący zauważył, że przy zastosowaniu tego przepisu nawet brak reakcji wykonawcy, jego milczenie, powoduje obowiązek odrzucenia oferty i traktowane jest jako brak zgody. Konsekwencją braku zgody jest nie tylko obowiązek Zamawiającego odrzucenia oferty ,ale również zatrzymania wadium, a więc daleko idące konsekwencje. Dlatego też tylko takie działanie Zamawiającego które mieści się w dyspozycji art. 87 ust. 2 pkt. 3 ustawy może być prawnie chronione , a brak zgody wykonawcy obłożony tak daleko idącą sankcją. W niniejszej sprawie pismo Odwołującego nie powinno być potraktowane jako brak zgody w rozumieniu przedmiotowego przepisu i z konsekwencjami jakie z mocy prawa rodzi brak

zgody w trybie tego przepisu. W okolicznościach niniejszej sprawy Odwołujący nie miał innej możliwości zwrócenia uwagi Zamawiającemu na bezpodstawność działania jak tylko w formie pisma, ze szczegółowym uzasadnieniem swojego stanowiska.

Odwołujący wskazał także, że Zamawiający zawiadamiając o poprawieniu oferty nie określił Odwołującemu 3 dniowego terminu na udzielenie odpowiedzi, nie pouczając o skutkach braku zgody. Nie spodziewał się w ogóle odpowiedzi w tej sprawie.

Dalej Odwołujący argumentował, że w sytuacji gdyby w związku z charakterem popełnionych omyłek w tych dwóch pozycjach kosztorysowych Zamawiający miał jakiegokolwiek wątpliwości co do treści oferty winien był w trybie art.87 ust. 1 wystąpić do Odwołującego o wyjaśnienie treści oferty.

Zamawiający wniósł odpowiedź na odwołanie, W treści odpowiedzi przedstawił wniosek o odrzucenie odwołań od obydwu czynności Zamawiającego z uwagi na fakt, iż zostały wniesione w postępowaniu znak RGR 1271.2/2017, a takiego postępowania Zamawiający nie prowadził oraz dotyczyło dwóch czynności, a odwołujący wniósł tylko jedną opłatę. W ocenie Izby powyższy wniosek jest całkowicie bezzasadny. Fakt wpisania niewłaściwego znaku postępowania, nie oznacza, że zostało wniesione w innym postępowaniu. Wykonawca jednoznacznie przytoczył nazwę postępowania i wskazał czynności oraz daty dokonania tych czynności, do których odnosi się odwołania. Fakt, że odwołanie obejmuje więcej zarzutów niż jeden, jak również, że odnosi się do większej niż jedna ilości czynności Zamawiającego w danym postępowaniu nie oznacza, że konieczne jest wnoszenie osobnego wpisu od każdego z zarzutów. Wniesione zostało bowiem w jednym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego i dotyczą czynności tego samego Zamawiającego w tym postępowaniu. Wnioski Zamawiającego są zupełnie pozbawione podstaw prawnych oraz nie znajdują oparcia w jakiegokolwiek dotychczasowej praktyce. Zupełnie oczywistym jest

4

składanie odwołania obejmującego kilka zarzutów obejmujących kilka czynności tego samego Zamawiającego w postępowaniu.

Zamawiający wnosił także o odrzucenie odwołania na czynność unieważnienia w dniu 31 lipca 2017r. postępowania o udzielenie zamówienia publicznego z uwagi na jego niedopuszczalność wynikającą wprost z treści art. 180 ust 2 pzp, który nie wymienia tej czynności jako podstawy wniesienia odwołania. Należy jednak podkreślić, że czynność unieważnienia postępowania przez Zamawiającego była konsekwencją dokonanej czynności odrzucenia oferty Odwołującego. Oferta ta była jedyną w postępowaniu, a jej odrzucenie i brak innych ofert stanowiły podstawę unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo zamówień publicznych. Uwzględnienie zatem odwołania będzie skutkowało koniecznością unieważnienia czynności unieważnienia postępowania.

Izba ustaliła zatem, że brak jest podstaw do odrzucenia odwołania.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia, stanowiska i dowody Stron złożone w trakcie rozprawy, Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Izba stwierdziła, że Odwołujący legitymuje się uprawnieniem do wniesienia odwołania, zgodnie z art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Izba ustaliła, że w obu pozycjach dotyczących dostawy sitopiaskownika oraz dostarczenia urządzenia WUKO, w miejscu opisu pozycji i robót, został dopisany dodatkowy zwrot „krotność 0,5”. Odwołujący wskazał, że „dopisek” ten nie miał związku z opisem pozycji i robót i nie przystawał do treści opisu w tych pozycjach. Odwołujący podkreślał, że sformułowanie „krotność 0,5” ma charakter omyłki pisarskiej i powinno zostać usunięte. W ocenie Izby, sformułowanie to nie stanowi jedynie omyłki pisarskiej. Sformułowanie to nie jest bowiem opisem (jak twierdzi Odwołujący), ale czynnikiem, który dotyczy rachunków w tych pozycjach. Usunięcie sformułowania „krotność 0,5” z treści opisu pozycji spowoduje konieczność dokonania innych poprawek w tych pozycjach. „Krotność 0,5” nie jest opisem, ale czynnikiem, który wpływa na cenę każdej z dwóch spornych pozycji, a nadto wpływa na cenę całej oferty.

Co więcej, usunięcie omyłki pisarskiej (jak nazwał tę omyłkę Odwołujący) w postaci „krotność 0,5”, spowoduje konieczność dokonywania dalszych poprawek, co do których istnieje więcej niż jedna możliwości dokonania tej poprawy.

Zatem nawet gdyby uznać, tak jak chciałby tego Odwołujący, że „krotność 0,5” jest jedynie omyłką pisarską i tę omyłkę należy usunąć, to pozostaje rozstrzygnięcie co do dokonanej kalkulacji w każdej z dwóch spornych pozycji. Usunięcie określenia „krotność 0,5”, zdaniem Izby nie jest możliwe, gdyż dokonane obliczenia (w każdej z dwóch spornych pozycji) odbyły się z uwzględnieniem mnożenia przez „krotność 0,5”. Opis ten („Krotność 0,5”) miał zatem wpływ na obliczenie ceny. Co najważniejsze, nie jest możliwe samodzielne ustalenie Zamawiającego i nie wynika to z innej części oferty Odwołującego, czy „krotność 0,5” odnosiła się do ilości, czy była zawarta w cenie jednostkowej, czy do odnosiła się do ceny wynikowej. Ponieważ nie można ustalić jednoznacznie tej okoliczności, to w ocenie Izby nie ma możliwości dokonania poprawek w ofercie Odwołującego. Dokonanie czynności poprawienia treści oferty Odwołującego przez Zamawiającego, w tej sytuacji stanowiłoby niedozwoloną ingerencję Zamawiającego w treść oferty, polegającą na określeniu jej treści w sposób uznaniowy, nie zaś w sposób jednoznacznie oczywisty. Podkreślić należy, że o omyłce można mówić jedynie w takiej sytuacji, gdy dla każdego, obiektywnie oczywiste jest, że zamiast treści dotychczas istniejącej, powinna pojawić się inna treść – określona dla wszystkich jednoznacznie. Jeśli natomiast istnieje możliwość wyboru treści, która ma zostać uzupełniona i poprawienie takie może zostać dokonane na różne sposoby, to nie można mówić o omyłce. I z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu.

W niniejszej sprawie istnieje możliwość dokonania modyfikacji przez Odwołującego w sposób korzystny dla siebie treści oferty już po terminie otwarcia ofert przez Zamawiającego. Pozostawienie przy pewnych pozycjach krotności, rodzi bowiem po stronie Odwołującego możliwość twierdzenia (w sytuacji, gdy w postępowaniu złożone zostałyby inne oferty), iż krotność była wstawiona celowo i podana cena jest zgodna z jego wolą, a w innych sytuacjach, że jest to omyłka i tak naprawdę Odwołujący zaoferował wyższą cenę, a wskazanie krotności jest omyłką.

Należy zauważyć, że w każdej z dwóch spornych pozycji kosztorysu ofertowego, Odwołujący w treści opisu wpisał „krotność 0,5”, a ponadto wpisał 1 komplet (w przypadku sitopiaskownika) i 1 sztukę (w przypadku urządzenia WUKO) oraz w każdej z tych pozycji dwie ceny – jednostkową i wynikową netto. Taki układ pozwalał Odwołującemu na dokonanie modyfikacji treści kosztorysu w zakresie ceny w sposób korzystny dla siebie już po terminie składania ofert. W każdej ze spornych pozycji znalazły się bowiem dwie różne ilości (1 komplet/sztuka oraz krotność 0,5) – a także dwie różne ceny, co umożliwiło Odwołującemu, w zależności od sytuacji, powołanie się na te ilości w sposób dla siebie korzystny.

Izba nie miała zatem wątpliwości, że ujęcie w treści opisu pozycji stwierdzenia „krotność 0,5” nie stanowi omyłki. Potwierdza to także stanowisko Odwołującego wyrażone w trakcie rozprawy, zgodnie z którym: „kosztorys stanowi kalkulację indywidualną – w każdej pozycji indywidualnie określa się nakłady rzeczowe, robociznę i materiały. Nie ma standardu takich pozycji.” Powyższe stwierdzenie Odwołującego, że Odwołujący ma możliwość indywidualnie kształtować kosztorys. Ponadto Zamawiający wyjaśnił, że Odwołujący brał udział w analogicznym postępowaniu (znak RGR.I.271.1/2017), w którym dokonywał wyceny analogicznych pozycji przedmiaru - bez wpisywania krotności do opisu. Wówczas cena dla urządzenia z pozycji 2.1.21 wynosiła 98.000zł (obecnie 200 000 zł), a dla pozycji 4.2.11 została wskazana kwota 85.000zł (obecnie 140 000 zł). Jako dowód Zamawiający przedstawił kosztorys z postępowania, które toczyło się czerwcem 2017 r. W ocenie Izby jest to dodatkowy dowód potwierdzający okoliczność świadomego działania Wykonawcy. Trudno bowiem racjonalnie wyjaśnić wzrost ceny urządzenia o ponad 100% (dla pozycji 2.1.21) i o prawie 100% (dla pozycji 4.2.11) w tak krótkim czasie – i nie uczynił tego także Odwołujący. W trakcie rozprawy Odwołujący twierdził, że: „Ceny przy robotach budowlanych mają swoją specyfikę, zależą od pór roku i innych czynników. Tutaj była to kwestia ilości zamówień na rynku. Na przełomie roku było ich znacznie mniej.” W ocenie Izby, twierdzenia Odwołującego nie są wiarygodne. Odwołujący nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie takiego

twierdzenia. Ponadto przywoływane okoliczności, w tym „kwestia ilości zamówień na rynku” – tu w rozumieniu Odwołującego – w niewielkiej ilości - nie są informacjami znanymi powszechnie. Brak jest jakichkolwiek ogólnie pojawiających się informacji, które stanowiłyby potwierdzenie takiej opinii Odwołującego. Nie sposób zatem przyjąć, aby ceny w tak krótkim czasie (dwa miesiące) wzrosły aż o 100 %. Powyższe okoliczności, w ocenie Izby, jedynie potwierdzają, że nie mamy do czynienia z omyłką, a wprowadzenie różnych ilości i cen w jednej pozycji kosztorysu (2.1.21 oraz 4.2.11) umożliwiało mu dokonanie w sposób korzystny dla siebie modyfikacji treści oferty, już po terminie otwarcia ofert.

Zamawiający w treści odpowiedzi na odwołanie wskazał, że uznał, że wyliczenia Odwołującego nie zawierały oczywistej omyłki rachunkowej, gdyż podanie w kosztorysie krotności oznacza konieczność mnożenia wskaźnika „krotność” i „cena jednostkowa”, a wynik tej operacji jest w rzeczywistości podaną przez Odwołującego ceną jednostkową. Ponadto Zamawiający wskazał, że oczywistą omyłką rachunkową jest omyłka wynikająca z błędnej operacji rachunkowej na liczbach. Stwierdzenie omyłki może mieć miejsce w sytuacji, w której przebieg działania matematycznego może być prześledzony i na podstawie reguł rządzących tym działaniem, możliwe jest stwierdzenie błędu w jego wykonaniu. W

7

ocenie Zamawiającego w niniejszej sprawie omyłka rachunkowa nie występuje, gdyż działania matematyczne dla obydwu pozycji w kosztorysie Odwołującego są poprawne:
poz. 2.1.21: cena jednostkowa 100 tys. zł (200 tys. zł x krotność 0,5) x 1 szt. = : cena 100 tys. zł

poz. 4.2.11: cena jednostkowa 70 tys. zł (140 tys. zł x krotność 0,5) x 1 szt. - cena 70 tys. zł
W ocenie Izby, w niniejszym postępowaniu nie mamy zatem do czynienia z omyłką w rozumieniu art. 87 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Zdaniem Izby, wbrew twierdzeniu Odwołującego, brak jest podstaw do uznania, że omyłka miała charakter rachunkowy. Zamawiający trafnie zauważył, że działania przedstawione w kosztorysie są prawidłowe, a zatem nie zawierają omyłki rachunkowej. Nie jest zatem możliwe jej poprawienie. Działanie matematyczne $0,5 \times 1 \times 200\,000 = 100\,000$ jest poprawne, tak jak poprawne jest działanie matematyczne $0,5 \times 1 \times 140\,000 = 70\,000$. Tym samym nie zachodziły podstawy do poprawienia omyłki rachunkowej.

W ocenie Izby, w niniejszym postępowaniu nie mamy również do czynienia z inną omyłką w rozumieniu art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy stanowi o możliwości poprawienia innej omyłki (niż pisarska lub rachunkowa), polegającej na niezgodności treści oferty z treścią SIWZ, niepowodującego istotnych zmian w treści oferty. Zatem omyłka musi dotyczyć niezgodności oferty z treścią SIWZ. Podkreślenia wymaga, że Odwołujący (tak w treści pisma skierowanego do Zamawiającego, jak i w treści odwołania) podkreślił, że w jego ofercie brak jest takiej omyłki. Oznacza to, że skoro sam Odwołujący przyznaje, że w jego ofercie brak jest innej omyłki niż pisarska lub rachunkowa, która oznaczałaby niezgodność treści oferty z treścią SIWZ, to nie można uznać, że taka omyłka zachodziła.

Tym samym, w ocenie Izby, uprawniona była czynność Zamawiającego, polegająca na odrzuceniu oferty Odwołującego w oparciu o stwierdzenie niezgodności treści tej oferty z treścią SIWZ. Treść oferty jest niezgodna z treścią SIWZ, gdyż zaoferowano pół urządzenia sitopiaskownika i pół urządzenia WUKO, co jest niemożliwe i odbiega od wymagań Zamawiającego. Jednak poprawienie tego sformułowania rodzi konieczność dokonania innych zmian, które nie są jednoznaczne i wymagają zmian, które byłyby nieuprawnioną ingerencją w treść oferty i dokonanie zmian jej ceny w sposób uznaniowy, co oznacza, że Zamawiający był uprawniony do odrzucenia oferty Odwołującego przy uznaniu wystąpienia w jej treści błędu w obliczeniu ceny. Ceny bowiem nie da się poprawić w sposób oczywisty.

8

W świetle powyższego należało uznać, że odrzucenie oferty Odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 i 6 ustawy Prawo zamówień publicznych nie stanowiło naruszenia ww.

artykułu.

W konsekwencji, niezasadny jest zarzut unieważnienia postępowania. Zamawiający był uprawniony do unieważnienia postępowania, gdyż w postępowaniu została złożona jedna oferta, która została odrzucona. Wobec braku innych ofert, Zamawiający był uprawniony, stosownie do art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, do unieważnienia postępowania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania. Na podstawie § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości oraz sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2010 r., Nr 41, poz. 238 ze zm.) do kosztów postępowania odwoławczego Izba zaliczyła w całości uiszczony wpis, zgodnie z § 3 pkt 1 rozporządzenia. Izba nie zasądziła na rzecz Zamawiającego przedstawionych kosztów z tytułu dojazdu na rozprawę. Zamawiający przedstawił jedynie wykaz tych kosztów, nie przedstawił w tym zakresie biletów i rachunków.

Przewodniczący:

.....